

det, så vidt jeg ved i langt over 100 år, uden at det har voldt nogen som helst problemer.

Så anføres det jo som hovedargument imod forslaget, at der kunne være nogle oplysninger, som Europaudvalget så ikke fik. Der er jeg meget enig i det, som hr. Kristian Thulesen Dahl anførte, nemlig at i de situationer – det er jo også understreget i forslaget – hvor der kunne være sådan et hensyn, der siger forslaget, at hvis regeringen mener, at der bør være fortrolighed, så kan referatet ikke offentliggøres.

Det er også sådan, at vi foreslår en 4-ugersfrist fra mødet i Europaudvalget til offentliggørelse af referatet. Det betyder som hovedregel, at det ministerrådsmøde, man snakker om på Europaudvalgsmødet, for længst er holdt, når referatet offentliggøres, og det vil sige, at hensynet til en dansk forhandlingsposition så i mange tilfælde ikke længere vil være til hinder for en offentliggørelse. Så kan man så efterfølgende se, hvad partierne har ment, og det er jo netop det afgørende, at man skal kunne holde partierne ansvarlige for deres stemmeafgivning, som både SF's og Det Radikale Venstres ordførere var inde på.

Nu sagde jeg i en kort bemærkning, at Enhedslisten jo er et praktisk arbejdende og et nøjsomt parti, og kan vi ikke få alt det, vi ønsker, går vi frem med de små skridt, og fru Elisabeth Arnold foreslog et lille bitte skridt. Det er unægtelig et meget lille skridt, men det er dog et skridt. Og kunne det gennemføres, ville det da være et lille stykke af vejen, og så har det ikke været frugtesløst at fremsætte det her forslag, altså forslaget om, at der laves i det mindste et beslutningsreferat, hvoraf partiernes stillingtagen så er indført i annalerne, og hvor partierne f.eks. også kan stilles til ansvar i forbindelse med f.eks. et folketingsvalg, således at man ikke som parti vil kunne tage ud til vælgermøder og sige, at det har vi ingenting med at gøre, det har vi aldrig støttet, mens man måske rent faktisk sad og gjorde det i Europaudvalget.

Så det, fru Elisabeth Arnold foreslår, vil være et fremskridt i demokratisk forstand, og hvis der kunne blive enighed om det i forbindelse med en beretning eller en ændret udgave af det her forslag – hvordan vi så skal gå videre med det – så synes jeg, at forslaget trods alt har ført til noget fornuftigt. Så det håber jeg da at andre partier så vil slutte op om.

Jeg vil slutte med at sige, at Danmarks ordning med et Europaudvalg jo har været en ord-

ning, hvor andre lande har kigget til det danske Europaudvalg. Jeg kan huske, at Jacques Delors, altså den tidligere Kommissionsformand, i sin tid vist sagde noget i retning af, at EU har – jeg tror, der var 13 medlemmer dengang – 12 medlemslande og så det danske Europaudvalg. Og på vigtige punkter har det danske Europaudvalg også beholdt førertrøjen i forhold til andre ordninger i andre parlamenter i EU, men på det her punkt, når det handler om offentlighed og åbenhed, har svenskerne altså nu overhalet os. Jeg synes ikke, der er nogen grund til, at vi ikke her i Danmark skulle beholde førertrøjen, det kan jeg altså ikke se nogen rimelig grund til.

Så lad os få førertrøjen på igen og så arbejde videre og få indhentet svenskerne på det her punkt, hvor de er kommet foran.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Først en bemærkning, som jeg føler det er absolut nødvendigt at komme med: Jeg er aldeles uenig med hr. Keld Albrechtsen – men det vil der ikke være nogen overraskelse i – i, at vort medlemskab af EU fører til et demokratitab. Jeg mener, det er lodret forkert.

Det har ført til, at vi, Danmark, danske politikere, har indflydelse på de regler, der fastsættes for hele Europa, og det er bestemt ikke noget demokratitab at have en medindflydelse på de regler, der gælder, frem for at være nødt til bare at indrette sig passivt på, hvilke regler, hvilke beslutninger andre træffer. Så det kan jeg slet ikke være med til.

Jeg er derimod enig i, at Europaudvalget har en særlig position, og det er den, man skal passe på ikke at sætte over styr. Det er det, der er baggrunden for min holdning, som jeg fremlagde den, til forslaget.

Fru Elisabeth Arnolds forslag kan jeg da se nogle interessante sider af, selv om jeg må erkende, at i almindelighed er det jo ikke partiernes standpunkter til de forskellige forslag, som foreligger uoplyst over for offentligheden, det er ikke det normale. Man vil meget hurtigt efter et almindeligt Europaudvalgsmøde kunne erkyndige sig om, hvordan de forskellige partier har forholdt sig til forskellige forslag, og de kan så forklare sig.

Men det skal da ikke forhindre, at man med åbenhed nærmer sig en idé af denne art her, det vil jeg da også for min del være villig til, men det kræver selvfølgelig som forudsætning, at de